నిజమురా కృష్ణా...!

– కమలాగాయత్రి(ప్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

"చెప్పానురా, చాలా పోట్లాడాను కూడా. అత్తయ్య వాళ్ళంతా వచ్చాకా అందరి ముందూ నాకిష్టంలేదని చెప్తానని బెదిరించాను కూడా. కానీ, డాడ్ హీ ఈజ్ సో యాడమెంట్. అలాంటిదేమన్నా చేస్తే ఆయన... ఆయన.. బ్రతకననీ" బృందా కళ్ళల్లోంచి కన్నీళ్ళు టపటపా రాలాయి.

"ఓహ్ గాడ్" చిన్నగా నుదురు వత్తుకున్నాను. నాట్ అగైన్... ఐనా, మరీ అంత బ్లాక్ మెయిల్ అవసరమా.. ఈ రోజుల్లో కూడా..

"ముందు కళ్ళుతుడుచుకో, ఇంతకీ అసలు సంగతి చెప్పు, అబ్బాయి సెటిల్ కాలేదా, లేక అసలేంటిట అంత స్ట్రాంగ్ అబ్జక్షన్ కి రీజన్?" తెలియకుండానే కాస్తంత వెగటు ధ్వనించింది నా గొంతులో.

"అతను మన మతం కాదు, మన రాష్ట్రం కూడా కాదు. హీ ఈజ్ ఎ గుజరాతీ. జైన్ కమ్యూనిటీ" చెప్పింది.

బిత్తరపోయి చూసాను, "వ్వాట్.. కమెగైన్..", అన్నాను చిన్నగా అరిచినట్టు.

భయంగా చూసింది, " చాలా మంచివాడు కృష్ణా. మన వాళ్లు కాదుగానీ చాలా."

"పిచ్చిపిల్లా, ఇంతాచేసి ప్రాబ్లెమ్ వట్టి మతమా? అది కూడా హిందూస్–జైన్స్ లాంటి అట్మోస్ట్ నియరెస్ట్ సిమిలారిటీస్ వున్న మతాల మధ్య" నవ్వాను.

"మనకి సింపులే కృష్ణా. వాళ్ళలా తీసుకోవడంలేదు. పైగా ఏమైనా చెప్పడానికి ట్రై చేస్తే చాలు, తులసి గురించి చెప్తున్నారు. తనెంత బుద్ధిగా, పద్ధతిగా వాళ్ళ నాన్న చెప్పిన చోట పెళ్ళి చేసుకుని వెళ్ళిందీ, నేనెంత గాలికి తిరిగి పాడైపోయాననూ అని తెగ డిస్కస్ చేసి తిట్టిపోస్తున్నారు. యు నో పైగా.."

సీరియస్ గా వింటున్నవాడినల్లా తులసి పేరు వింటూనే అనీజీగా కదిలాను. గుండె లోతుల్లో ఎక్కడో చిన్న మంట. అందరూ కలిసి దూరం చేసిన నా ప్రియ నేస్తం. ఎలా వుందో, ఎక్కడుందో? ఎక్కడున్నా సరే హ్యాపీగా వుంటే చాలు. తల విదిల్చాను.

బృందా ఇంకా ఇంట్లో జరుగుతున్న విషయాలు చెప్తోండడం గమనించి చప్పున తనని వారిస్తూ అడిగాను, "అదంతా సరే, హౌ సీరియస్ ఆర్ యూ బోత్?"

"హౌ అంటే? చాలా సీరియస్ కృష్ణా. తనంటే నాకు చాలా ఇష్టం. తనకీ నేనంటే ప్రాణం. ఎక్కడ ఇంట్లో వాళ్ళు చెప్పినదానికి కన్విన్స్ అయిపోతానో అని తెగ కంగారు పడుతున్నాడు కూడా, శ్యామ్ తో మాట్లాడతానన్నాడు, ఇంత సడెన్ గా ఈ ఎంగేజ్మెంట్ గోల నేను ఎక్స్పెక్ట్ చెయ్యలేదు, అందుకే, ఏంచెయ్యాలో తోచక నిన్ను పిలిచాను" అంది బెంగగా చూస్తూ.

మౌనంగా వుండిపోయాను, ఏం చెయ్యాలి? రాజేష్ అంకుల్ వాళ్ల ఫ్యామిలీ ఇష్యూ ఇది. పైన వారి బంధువులు సైతం ఇన్వాల్వ్డ్ వున్న సిట్యుయేషన్, నా ప్రయాణం చూస్తే. మరో వారంలో శ్యామ్ రాగలిగితే కూడా ఎల్లుండి వరకూ రాలేదు. ఈ విషయంలో బృందాకి హెల్ప్ చేస్తున్నానని తెలిస్తే నాన్న గగ్గోలెత్తిపోతారు. గొడవ గొడవ చేసేస్తారు.

నాకేసి దిగులుగా చూస్తున్న బృందాని చూస్తే జాలేసింది.

"ఏమీ తోచట్లేదురా, భయంగా వుంది, విశాల్ ని తప్ప వేరే వాళ్ళతో లైఫ్ వూహించుకోలేకపోతున్నాను, చాలా కష్టంగావుంది.., ఏదైనా సలహా చెప్పవూ. ఈ ఎంగేజ్మెంట్ కాన్సిల్ చేయడానికి" బేలగా అడుగుతున్న బృందా ముఖం చూసి చలించిపోయాను.

"ఛ. ఏంటిది బృందా? అలా డీలా పడిపోతే ఎలా? నాకు చెప్పేసావు కదా నేను చూసుకుంటాను. ట్రస్ట్ మీ. అలా ఏడుపు ముఖం వేసుకుని తిరక్కు. ఛీరప్ ఫస్ట్. ఇంతకీ ఆ టెస్ట్ మ్యాచ్ క్యాండేట్. అదే మీ బావ నంబరుందా నీ దగ్గర?" అడిగాను.

"లేదు. ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు చూడ్డం తప్ప అసలు పరిచయమే లేదు. ఇంతకీ టెస్ట్ మ్యాచ్ ఏంటి?" నా మాటలకి కాస్త నార్మల్ అవుతూ అడిగింది.

"ఐదు రోజుల్లో మీటింగ్, ఎంగేజ్మెంట్. అన్నీ పూర్తి చేసుకుని వెళ్ళిపోదామనుకున్నాడు కదా. అలా ఫైవ్ డేస్ లో అయ్యేది టెస్ట్ మ్యాచే. మ్యారేజ్ మ్యాచ్ కాదు. ఒకవేళ అదంత సింపులని వాళ్ళంతా అనుకున్నా నేనవ్వనియ్యనుగా." అంటూ నవ్వాను.

బృందా ముఖం విప్పారింది "నిజంగా?" అంది ఆత్రంగా. నవ్వి తలూపాను.

"ఎలా? ఏంచేస్తావు?", కుతూహలంగా ప్రశ్నించింది.

"అదంతా నా తలనెప్పి స్వీట్ హార్ట్. ముందుగా మీ హీరో ని కలవాలి, ఈవెనింగ్ ఓసారి రమ్మని ఫోన్ చెయ్యి" చెప్పాను.

"ఇప్పుడు కలవగలవా?" మొహమాటంగా అడిగింది.

"ఓ.కే. సారు మీ ఆఫీసేనా?" అల్లరిగా నవ్వుతూ అడిగాను.

సిగ్గుపడుతూ తలూపింది.

"మరింకేం కాల్ హిమ్. చూసేద్దాం తమరి సెలక్షన్ ఎలావుందో" టేబుల్ మీద చిన్నగా టాప్ చేస్తూ హుషారుగా అన్నాను.

"నీ వెనుక థర్డ్ టేబుల్. బ్రౌన్ షర్ట్" మరింత బిడియంగా చెప్పింది. అదిరిపడి చప్పున వెనక్కి తిరిగి చూసాను. మమ్మల్నే గమనిస్తూ జ్యూస్ తాగుతున్న ఇద్దరు యువకులూ, ఓ యువతి గబుక్కున మొహాలు తిప్పేసుకున్నారు.

బృందావైపు తిరిగి చూస్తూనే ఫకాల్న నవ్వేసాను. సిగ్గుతో ఎర్రగా కందిపోయిన ముఖాన్ని గబుక్కున దించేసుకుంది. బృందాని ఇలా చూడ్డం కొత్తగా వుంది.

"వెరీగుడ్. బానే సెట్ చేసారు మీటింగ్. రమ్మను మరీ. ఓ.. వద్దులే. ఆడపిల్లవాళ్ళం మనమే వెళ్ళాలేమో" సన్నగా కన్నుగీటి కుర్చీలోంచి లేస్తూ అన్నాను బృందాను చూసి.

"యూ.. నౌ డోన్ట్ ఎంబెరాస్ మీ. చంపుతా ఇడియట్. కూర్చో" అంటూ నా చెయ్యిపట్టి లాగి కూర్చోబెట్టి, వారివైపు చూసి రమ్మని సైగ చేసింది.

తను సైగ చేయడమే ఆలస్యం మెరిసే కళ్ళతో, ఉత్సాహంగా ఫ్రెండ్స్ తో సహా వచ్చి మాతో జాయిన్ అయ్యాడు విశాల్ జైన్. కాస్త నల్లగావున్నా కళైన మొహం, కూల్ పర్సన్. అందరిలాగానే నాకు కూడా మా బృందానే బాగుంది. ఆ కుర్రాడు ఏదో యావరేజ్ గా వున్నాడనిపించింది. అలా అనిపించడం సహజమే కదా!! మన వాళ్ళే బాగున్నారూ అవతలివాళ్ళు సో.. సో అని. ఐ థింక్ ఏదో సామెత చెప్తుంది అమ్మ. హా. కాకి పిల్ల కాకి కి ముద్దు అని. యప్. సేమ్ ఫీలింగ్.

కానీ విశాల్ జస్ట్ యావరేజ్ ఇన్ లుక్స్ మాత్రమే. హీ ఈజ్ జస్ట్ ద బెస్ట్ ఎట్ హార్ట్. ఐతే బృందా అంటే ప్రాణం పెడతాడనేది కేవలం మాట వరసకి మాత్రమే కాదనేది కాసేపటి మాటల్లోనే అర్థమైంది. దాంతో కాస్తంత రిలీఫ్ గా అనిపించింది. కాదు చాలా రిలీఫ్ గా అనిపించింది.

కొద్దిసేపటి మాటల తర్వాత సాయంత్రం లోపు ఏదో ఒక మంచి ఆప్షన్ తో ఫోన్ చేస్తానని వారికి హామీ ఇచ్చి బయటకి వచ్చాను.

నన్ను సాగనంపడానికి పార్కింగ్ వరకూ వచ్చింది బృందా, "డాడ్ ఏమైనా అంటే ఫీలవకు కృష్ణా అది నీ గురించి ఏమీ వుండదు, నామీద కోపమే అనుకో" చెప్పింది.

తేలిగ్గా నవ్వేసాను, "ఆ మాట నువ్వు నాకు వేరేగా చెప్పాలా, నాకు తెలియని రాజేషంకులా బృందా? అవన్నీ ఆలోచించకు" చెప్పి కదలబోయాను, చప్పున నా చేయిపట్టుకుని ఆపింది.

"ఎలాగైనా కన్విన్స్ చెయ్యి కృష్ణా. ప్లీజ్.. చేస్తావు కదూ?" బెరుగ్గా చెప్పింది.

అప్రయత్నంగా అలర్ట్ అయ్యాను, "బృందా, చిన్నమాట, అతనెవరో పూర్తిగా తెలీకుండానే చాలా పెద్ద బాధ్యత తీసుకోబోతున్నాను. కేవలం నీ డెసిషన్ మీదున్న నమ్మకంతో బ్లైండ్ గా. యామ్ గోనా సపోర్ట్ యూ. హోప్ యూ నో వాట్ యూ ఆర్ డూయింగ్. మీ లవ్ లాంగ్ స్టాండిగ్ అని నా నమ్మకం రైట్?" మృదువుగా అడిగాను.

"ఎస్ ఇట్ ఈజ్. ప్లీజ్ బిలీవ్ అజ్ కృష్ణా యూ ఆర్ అవర్ లాస్ట్ రిసార్ట్" వణికే గొంతుతో అంది.

ఆప్యాయంగా ఆమె తల మీద చేయుంచాను, "ఐ డూ. ఐ డూ బిలీవ్ యూ. చూద్దాం నేనేం చేయగలనో" అంటూ కదిలాను, సరిగ్గా సంవత్సరం తర్వాత మళ్ళీ ఓ ఆడపిల్ల పెళ్ళి గురించి మాట్లాడడానికి..

"కృష్ణా వచ్చేసావా గుడ్ న్యూస్ రా. నీకు వెళ్ళేవరకూ తీరికలేకుండా బోలెడు పని కూడా" చేతిలోవున్న కూరగాయల ట్రే పక్కన పెట్టి వుత్సాహంగా నావైపు వస్తూ చెప్పింది అమ్మ.

అలసటగా సోఫాలో కూలబడి, ఏంటన్నట్టు కళ్ళెగరేసాను..

"మన బృందా పెళ్ళి కుదిరిందిరా. అయిన సంబంధమే. రేణుక అనీ, రాజేష్ అన్నయ్య సిస్టర్. చాలా ఏళ్ళక్రితం చూసావు, నీకు గుర్తుండివుండదులే. వాళ్ళబ్బాయిరా. మంచి కుర్రాడట. చాలురా ఆ వేణుమాధవస్వామి దయవల్ల మీ నలుగురూ సెటిల్ అయిపోయారు.. శ్యామ్ కి వాడు కోరుకున్న రిసెర్చ్ సెంటర్ లో జాబ్ వచ్చింది, నువ్వూ వచ్చేవారం అమెరికా వెళ్తున్నావు, ఇక ఆడపిల్లలిద్దరూ మంచి కుటుంబాల్లో సెటిల్ అయిపోయారు. అంతా ఆ దేవుడి చలవ. శాస్త్రిగారి పూజల పుణ్యం" అంది భక్తిగా.

నిర్వికారంగా చూసాను, "ఆడపిల్లలు మంచి కుటుంబాల్లో సెటిల్ అయిపోతే చాలామ్మా? వారి ఇష్టాయిష్టాలతో ప్రమేయంలేకుండా?" అడిగాను.

కంగారుగా చూసింది,"అదేంట్రా అలా మాట్లాడుతున్నావ్. చిన్నప్పట్నుంచీ అనుకున్న సంబంధమే. బృందా ఏమైనా అందా? ఐనా నువ్వు మధ్యలో తలదూర్చకు. అసలే శ్యామ్ కూడా లేడు వుళ్ళో."

గంభీరంగా అన్నాను,"అవును. వాడూళ్ళో లేడు, అందుకే. తప్పదమ్మా రాజేషంకుల్ ని కలిసొస్తాను." అంటూ లేచాను.

"నాన్నా, అంకుల్ కలిసి ఫంక్షన్ హాల్ కి వెళ్ళారు కృష్ణా. త్వరగా వచ్చేస్తే నిన్ను కూడా అక్కడికే పంపమన్నారు. విషయమేంటి కృష్ణా?", అంటూ గేటు వైపు చూసి లోపలికి వస్తున్న నాన్నా, రాజేష్ అంకుల్ని గమనించి ఆగిపోయింది.

"చెప్తానమ్మా" అంటూ లేచి వారివైపు నడిచాను.

"హల్లో కృష్ణా. మరీ బిజీ బీ అయిపోయావు. శ్యామ్ లేకపోతే ఇంటికే రావడం మానేశావూ. వీసా కూడా వచ్చేసిందటగా, వచ్చే వారమే ప్రయాణమని శంకర్ చెప్తున్నాడు" నా భుజం మీద చేయివేసి లోపలికి దారితీస్తూ అడిగారు రాజేష్ అంకుల్.

అన్ని ప్రశ్నలకీ బదులుగా ఓ చిరునవ్వు నవ్వి ఆయన చేతిలో బరువుగా కనిపిస్తున్న పెద్ద కవర్ అందుకున్నాను.

"అమ్మాయ్. మీకు స్వీట్స్ చేసే పనే లేదు. సరిపడ స్వీట్స్ అన్నీ ప్యాక్ చేయించుకొచ్చేసాం. స్ట్రాంగ్ గా ఒక చాయ్ ఇస్తే చాలనుకో" చెప్పారాయన నవ్వుతూ అమ్మకేసి చూసి..

కాస్త గాభరాగా నావైపోసారి చూసి "మంచిపనిచేసారన్నయ్యా వుండండి టీ తీసుకొస్తాను" అంటూ కదిలింది.

"కుర్రాడు మంచి కంపెనీలో చేస్తాడట కృష్ణా. కలిసినప్పుడు నువ్వే వివరాలు తెలుసుకో. మర్చిపోయాను కంపెనీ పేరదీ" నావైపు సంభాషణ మరలిస్తూ అన్నారు రాజేషంకుల్.

నాన్నకేసి చూసాను "మంచి ప్రొఫైల్ అటరా ముప్పై ఏళ్ళకే బంజారాహిల్స్ లో వాళ్ళ పేరెంట్స్ కోసం ఇల్లు తీస్కున్నాడంటే మాటలా చెప్పు, రేపు ప్రభాకర్-రేణుక రిటైర్ అవగానే జస్ట్ ఒక్క బ్యాగ్ వేసుకుని వెళ్తే చాలట. మొత్తం ఫర్నిష్డ్ హౌజ్ అట.. వెల్ సెటిల్డ్ రా కృష్ణా. ఎంతైనా మన పిల్ల అదృష్టవంతురాల", చెప్పారాయన సంతోషంగా.

"అంతా ఆ మాధవస్వామి దయరా" రాజేషంకుల్ కళ్ళు చెమర్చాయి. ఇబ్బందిగా కదిలాను. అంత గొప్ప సెంటీ సీన్ పాడు చేయబోతున్నందుకు కాస్త గిల్టీగా అనిపించింది.

అమ్మ తీసుకొచ్చిన టీ కప్పులు అందుకుని వారికి సర్వ్ చేసి, నేనూ ఒకటి తీసుకున్నాను. అక్కడనుండి వెళ్ళిపోబోతున్న అమ్మని వుండమని సైగచేసి. తన పక్కన కూర్చున్నాను.

"ఎక్కువ టైమ్ లేదు కృష్ణా. అన్ని పనులూ నువ్వే చూసుకోవాలి" అన్నారాయన.

"విశాల్ ది కూడా చాలా మంచి ప్రొఫైల్ కదా అంకుల్" నెమ్మదిగా అన్నాను. హఠాత్తుగా నేను చేసిన ప్రస్తావనతో వాళ్ళ మాటలు ఆగిపోయాయి.

"కృష్ణా ఊరుకో" మందలింపుగా అన్నారు నాన్న. సో ఐతే నో ఇంట్రడక్షన్ రిక్వైర్డ్. అందరికీ తెలుసు.

రాజేషంకుల్ వైపు చూశాను. ఆయన ముఖంలో నవ్వు ఇంకిపోయింది. గంభీరంగా టీ సిప్ చేయసాగారు.

"బృందాకి ఇష్టం లేదంకుల్. విశాల్ కూడా వెల్ సెటిల్డ్. మంచి ఫ్యామిలీ", అంటూ చెప్పబోయాను.

తీక్ష్ణంగా నావైపు చూసి, టీకప్పు పక్కన పెట్టేసి లేచారాయన సోఫాలోంచి.

"బృందాకి నేనేమీ అడ్డురాలేదు కృష్ణా. తను వెళ్ళిపోవాలనుకుంటే వెళ్ళిపోవచ్చు. కానీ వేరే మతంవాడికిచ్చి వాడెంత గొప్పవాడైనా సరే పెళ్ళి మాత్రం చేయలేను" చెప్పారు.

"ఓ.కే. చెయ్యద్దంకుల్. చేయకండి. మీకిష్టంలేని పెళ్ళి చేయకండి. కానీ, ఈ బలవంతపు నిశ్చితార్థం కూడా చేయకండి. బృందా చిన్నపిల్లేమీకాదు. షీ విల్ బీ హర్ట్. తనకి టైం అయినా ఇవ్వండి ఆలోచించుకోవడానికి. పోనీ టైమ్ ఇస్తే మీకు తగినట్టు తన నిర్ణయం మార్చుకుంటుందేమో చూడండి. బట్ దిస్ ఈజ్ నాట్ ఫెయిర్ అంకుల్. న్యాయం కాదు" అర్థిస్తూ అడిగాను.

నావైపు సూటిగా చూసారాయన "నువ్వు చేసుకుంటావా కృష్ణా? బృందాని నువ్వు చేసుకుంటావా?" అన్నారాయన.

షాకింగా చూసాను, "ఏం మాట్లాడుతున్నారంకుల్?" అన్నాను అతి కష్టం మీద గొంతు పెగుల్చుకుంటూ. అమ్మా-నాన్నా కూడా నిర్ఘాతపోయిచూస్తున్నారు మా డిస్కషన్ ఎక్కడికి వెళ్తోందో అర్థంకాక.

నాన్న వైపోసారి చూసి, "ఐ మీన్ ఇట్ శంకర్ " అని చెప్పి మళ్ళీ తిరిగి నా వైపు చూస్తూ, "నువ్వు చెప్పు కృష్ణా.., నువ్వు చేసుకుంటానంటే చెప్పు నేను క్యాస్ట్ గురించి కూడా ఆలోచించను నా సిస్టర్ వాళ్ళని వద్దని తిప్పి పంపేస్తాను. బంధువులందరి సమక్షంలో నీ కాళ్ళు కడిగి రేపే నా కూతుర్నిచ్చేస్తాను. వారం వర్జ్యం ఏదీ చూడను. చెప్పు. చేసుకుంటానని ఒక్కమాట చెప్పు చాలు. నిజంగా అన్నీ ఆపేస్తాను" చెప్పారాయన ఉద్వేగంగా.

"మీరావేశంలో వున్నారంకుల్" నిస్పృహగా తలాడిస్తూ అన్నాను.

"నో లేదు, నేను ఆలోచించే చెప్పాను కృష్ణా. నేను లవ్ మ్యారేజెస్ కి వ్యతిరేకిని కాదు. ఐ మీన్ అగైన్స్ట్ కాదు. కాకపోతే పరాయి మతంలో పిల్లనిచ్చేంత బ్రాడ్ మైండెడ్ కూడా కాదు. మన మతం వాడు ఎవ్వరైనా సరే కళ్ళు మూసుకుని యాక్సెప్ట్ చేసేవాడిని. నా కూతురి సంతోషం నాకేమైనా చేదా చెప్పు? కానీ ఇది తప్పట్లేదు కృష్ణా.

రేపనే రోజు ఏ ఇబ్బందొచ్చినా నా చెల్లెల్ని, దాని కొడుకునీ నేను సమాధానపరుచుకోగలుగుతాననే నమ్మకంతోటే ఈ సంబంధం ఖాయం చెయ్యాల్సొచ్చింది.

అయినా ఒక్కసారి ఈ పెళ్ళైపోతే అది హ్యాపీగా వుంటుంది, నాది హామీ, ఏం తులసి లేదూ? ఇంట్లో వాళ్ళు చూసి, చేసిన సంబంధాలలో ఆడపిల్లలకి రక్షణుంటుంది కృష్ణా. ఐనా అందంతా నా ఒపీనియన్. కానీ, మాట మీదుంటానురా నేను. నువ్వు చేసుకుంటానంటే మాత్రం వాళ్ళని తిప్పి పంపేస్తాను.

నిజం శంకర్. నీమీదొట్టు. ఆలోచించుకోండి. ఎంగేజ్మెంట్ కి అరక్షణం ముందు చెప్పినా చాలు ఆపేస్తాను. కానీ వేరే కారణాలకి మాత్రం బహ్మాండం బ్రద్దలైనా నా నిర్ణయం మారదు. వస్తాను ఇంకా చాలా పనులున్నాయ్" చెప్పేసి స్వీట్స్ కవర్ అందుకుని వడిగా బయటకు నడిచారాయన.

స్తబ్దంగా కూర్చుండిపోయామందరం చాలాసేపటివరకూ, "వదిలెయ్ కృష్ణా ఇంక కలిగించుకోకు రాజేష్ మొండివాడు, వినడు ఏదైనా తీవ్రమైన నిర్ణయాలు తీసుకుంటే తర్వాత మనం భరించలేము" తేరుకుంటూ చెప్పారు నాన్న.

ఈ ఒక్క బెదిరింపుతో ఎంతమంది పిల్లల ఆశలు చిదిమేసారో కదూ మన సమాజంలో పెద్దలు.

భయపెట్టి పిల్లల ఆశల్నీ, కలల్నీ చిదిమేస్తే అది పెద్దరికమెలా అవుతుంది?

తలూపి లేచి బయటకి నడిచాను, "ఇప్పుడెక్కడికిరా..?" కంగారుగా అడిగింది అమ్మ. "బృందాతో కూడా మాట్లాడాలి కదమ్మా, ఎంతైనా ఆయన కూతురేగా, మరి తను కూడా ఏ తీవ్రమైన నిర్ణయాలూ తీసుకోకుండా చూసుకోవాలి కదా" వ్యంగ్యంగా చెప్పేసి గుమ్మం దాటాను.

"ఏమైంది కృష్ణా ఎక్కడున్నావు? ఫోన్ కూడా తియ్యలేదూ, రాత్రంతా ఇంటికే రాలేదు" నాన్న గొంతులో ఆదుర్దా ధ్వనించింది.

"ఏంలేదు నాన్నా, రాజేషంకుల్ వాళ్ళింటికి వెళ్తున్నానిపుడు, మీరూ, అమ్మా అక్కడికి రండి. ఫైవ్ మినిట్స్ లో వుంటాను" తాపీగా చెప్పాను.

"ఏమైందిరా ఇంత పొద్దున్నే" కంగారుగా అడుగుతున్న నాన్న మాటల్ని కట్ చేస్తూ చెప్పాను, "డ్రైవింగ్ లో వున్నాను నాన్నా వచ్చేయండి మాట్లాడుకుందాం" చెప్పేసి కాల్ డిస్కనెక్ట్ చేసేసాను.

రాజేషంకుల్ ఇంటికి చేరేసరికి అందరూ బయటే వెయిట్ చేస్తున్నారు కంగారుగా, అంకుల్, మాలతీ ఆంటీ, అమ్మ, నాన్న, అంకుల్ వాళ్ళ పేరెంట్స్.

నెమ్మదిగా కార్ పార్కింగ్ లో ఆపి దిగాను, వారివైపోసారి చూసి వెనక డోర్ తీసాను. నా వెనుకే పెళ్ళిబట్టల్లో దిగిన బృందా-విశాల్ చూస్తూనే మొత్తం అందరి ముఖాల్లోనూ డీప్ షాక్.. నిశ్చేష్టులై నిలబడిపోయి చూశారంతా నావైపుకు.

తేరుకుంటూనే విసురుగా నావైపొచ్చి నా భుజాలు పట్టుకుని వూపుతూ, "ఎంతపని చేసావు కృష్ణా. ఐనా నిన్ననేంలాభం. నా ఇంటి బంగారంలో లోటుంటే ఛీ..", అంటూ తోసేసారు రాజేషంకుల్. మౌనంగా వుండిపోయాను.

నిప్పులుకురిసేలా చూస్తూ బృందావైపు తిరిగారు. భయంగా నా వెనుకకు జరిగింది బృందా. ఆమె మీద చెయ్యి చేసుకుంటారేమో అన్నట్టనిపించగా చప్పున ఆమెకి అడ్డంగా నిలబడ్డాను. ఆ క్షణం నాకేసి ఆయన చూసిన చూపు జన్మలో మర్చిపోలేను..

బృందానీ, విశాల్ నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు తిట్టారాయన. కాసేపు ఆయన ఆవేశం తిట్ల వర్షం మాలతి ఆంటీ వెక్కిళ్ళతో ఆ ప్రదేశం వేడెక్కిపోయింది.

"అయిందేదో అయిపోయింది. ఇంక వూరుకుని జరగాల్సింది చూడు రాజా" అంటూ సర్ది చెప్పబోయారు తాతయ్య. గయ్యిమన్నారు రాజేషంకుల్.

"ఏంటి నాన్నా అయిపోయేది?, అదేదో తింగరిపని చేసుకొస్తే నాలుగు తగిలించి ఇంట్లోకి తీసుకెళ్ళక ఇంకా నాకు చెప్తున్నారా? ఐనా ఏంటి శంకర్ అలా నిలబడ్డావ్? నీ కొడుకేంచేసాడో చూస్తున్నావుగా. ఏం మాట్లాడవేం?" అంటూ తీవ్రంగా అరిచారు.

తలొంచుకున్నారు నాన్న. నావల్ల అందరిముందూ నాన్న తలొంచుకునే పరిస్థితి రావడం చాలా బాధనిపించింది. చుట్టుపక్కల వాళ్ళు చూడడం గమనించి మాలతీ ఆంటీ భయంగా అడిగారు, "ముందు వాళ్ళని లోపలికి రమ్మనండి రాజేష్. అందరూ మననే చూస్తున్నారు."

"చూడనీ మాలతీ, ఎలాగూ మన పరువు రోడ్డెక్కించారు వీళ్ళంతా కలిసి", అంటూ బృందావైపు చూసారు," చివరిసారి చెప్తున్నా బృందా నీకు ఈ ఇంట్లో కాలుపెట్టడానికి ఆఖరి అవకాశం, జరిగింది మర్చిపోవడానికి సిద్ధంగా వున్నాను, నువ్వూ మర్చిపోయి ఇంట్లోకి వెళ్లు. లేదా మేం చచ్చాం అనుకుని బయటికి నడువు. తేల్చుకో" అన్నారు.

బృందా బావురుమందా మాటలకి, విశాల్ ముఖం పాలిపోయింది. కంగారుగా చూసాడు నావైపు కళ్ళతోనే ఏం కాదని అతనికి అష్యూరెన్స్ ఇస్తూ బృందాని చూసుకోమని సైగ చేసాను. బెరుగ్గా కదిలి బృందాని దగ్గరకి తీసుకున్నాడు ఓదారుస్తూ అసహ్యించుకుంటూ ముఖం తిప్పుకున్నారు రాజేషంకుల్.

ఇక తప్పదని అంకుల్కి సర్ది చెప్పడానికి నేను నోరు విప్పబోతుంటే గేట్ ముందాగిందో టాక్సీ. లగేజ్ తో టాక్సీ దిగుతున్న శ్యామ్ ని చూస్తూనే రాజేషంకుల్ ఆవేశం మళ్ళీ తలెత్తింది.

లోపలికి వస్తూనే బృందా-విశాల్ ని చూసి షాక్ తో నిలబడిపోయాడు శ్యామ్.

"రారా శ్యామ్. రా, చూడు నీ ఫ్రెండ్ చేసిన ఘనకార్యం. పెళ్ళి చేసి తీసుకొచ్చాడు నీ చెల్లెలికి, దారేపోయేవాడినిచ్చి. ముందు ఈ చెత్తని బయటపడేసి, నీ చెల్లెల్ని లోపలికి తీసుకురా శ్యామ్. చెప్పా మూర్ఖురాలికి, జీవితం మొత్తం ఏడవాల్సొస్తుందని" ఆవేశంతో వూగిపోతూ చెప్పారాయన.

చేతిలో బ్యాగ్ కిందపెట్టి ఓ సారి మావైపు చూసి, తండ్రి వైపు నడిచాడు శ్యామ్. నెమ్మదిగా ఆయన చేతుల్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ, "డాడ్. ప్లీజ్ కంట్రోల్ యవర్ సెల్ఫ్. వాళ్ళు తొందరపడ్డారు కరక్టే. కానీ అతను దారేపోయేవాడైతే కాదు. అలా అయ్యుంటే కృష్ణ వారి ముందలా నిలబడదు డాడ్. మోరోవర్.. నౌ దే ఆర్ ఎ కపుల్.. అలా మాట్లాడకండి. క్షమించెయ్యండి ప్లీజ్" అన్నాడు రిక్వెస్టింగ్ గా.

నమ్మలేనట్టు చూసింది బృందా.

అన్నగారు ఏమీ తెలియకుండా తనని సపోర్ట్ చేస్తాడని తను అనుకోలేదేమో గానీ, నాకు తెలుసు శ్యామ్ గురించి. నేను దగ్గరుండి వారి పెళ్ళి చేసానంటే శ్యామ్ తప్పక నమ్ముతాడని ఎక్కడో నా మనసు చెప్తూనేవుంది. థ్యాంక్యూ సో మచ్ శ్యామ్ అంటూ మనసులోనే వాడికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను.

రోషంగా వాడి చేతులు విసిరి కొట్టారాయన. "ఓ.. మరింకేం హారతిచ్చి స్వాగతించు ఆ సంతని, నడిపించు మా శవాలమీదనుండి, నేనూ-మీ అమ్మా ఎలాగూ అవమానభారంతో చావాలి కదా కాసేపట్లో పెళ్ళివారొస్తారు, వారొచ్చేలోపలే మనం పోవాలి పద మాలతీ" అంటూ విసురుగా ఆంటీ చెయ్యి పట్టుకుని బరబరా ఇంట్లోకి లాక్కెళ్ళసాగారు..

ఆ మాటలకి కంగారుగా నాన్న, తాతయ్యగారు, శ్యామ్ ఆయన వెంటే లోపలికి పరిగెట్టారు.

"ఓ మై గాడ్. అంకుల్ నిజంగానే ఏమైనా" అడుగుతున్న విశాల్ ని వారిస్తూ చెప్పాను "మా నాన్నా, శ్యామ్ వున్నారు కదా విశాల్ చూస్కుంటారు. ఏం కాదు, రండి మనమూ వెళ్దాం" అంటూ భయపడుతున్న వారికి నచ్చజెప్పి లోపలికి తీసుకెళ్ళాను.

చాలాసేపటి హై డ్రామా తరువాత అంకుల్ శాంతించారు. కాకపోతే బృందాని ఆదరించడం కలలో మాటని చెప్పేసారు. దాంతో ఏం చేయలేక తాతయ్యగారూ-నానమ్మా ముందుకొచ్చి బృందా-విశాల్ లకి హారతిచ్చి బట్టలు, నగలు పెట్టారు. బృందా బట్టలు మాత్రం తీసుకుని నగలు తిరిగిచ్చేసింది.

మాలతి ఆంటీ కన్నీళ్ళతో బృందాని హత్తుకుంది, విశాల్ వైపు చూసి, చేతులు జోడించి, "ఈయన రియాక్షనే ఇలా వుంటే, మీ ఇంట్లో ఎలా వుంటుందోనని భయంగా వుంది బాబూ. దాన్ని జాగ్రత్తగా చూసుకుంటావుకదూ?" అంటూ దిగులుగా అడిగింది.

"తప్పకుండా ఆంటీ, ఆల్రెడీ మా వాళ్ళకి చెప్పాను, నేనూ-బృందా అనుకోని సిట్యుయేషన్ లో పెళ్ళి చేసుకోవలసివచ్చిందని., వాళ్ళు అర్థంచేసుకున్నారు, దే ఆర్ ఈగర్ టూ రిసీవ్ అజ్. తను చాలా బాగుంటుంది మా దగ్గర. నమ్మండి" అంటూ ధైర్యం చెప్పాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments